

душата си. И като ученици на една окултна школа, едно привило ще пазите, ако искате да завършите отношенията си правилно: всички единъ ще намърши една добра черта въ другия и ще я държи въ ума си, и тогава той ще те обикне. И ако той намърши у тебе една добра черта, и ти ще го обикнешъ. А сега, вие като се срещнете, търсите си най-лошите черти, и ги държите въ ума си. И тогава, започвате да се молите, ходите въ окултната школа, но понеже сте избрали най-лошата страна, следъ като сте свършили молитвата, вие ужъ мислите добро за Ивана, Драгана, Петка, но изпъкне лопата му черта, и веднага развали твоето настроение придобито отъ мисъльта за добрата черта. А вие окултните ученици, за да пазите характера си едно правило трябва да знаете за законъ: да си намърите една добра черта. Всички единъ отъ васъ има една добра черта. Намърете тези добри черти помежду си и дръжте ги въ ума си. Само така ще може да си помогнate, и Господъ ще ви помога, и ангелите ще ви помогнатъ и свещените ще ви помогнатъ. Азъ ще приведа единъ примеръ: Казахъ на една сестра, на една отъ ученичките: Кажи на една коя си сестра това и това. Тази сестра ѝ казала, а онази другата ѝ отговорила: Защо Учителятъ не каже на мене направо,